

Να χαμογελούν

Ένας πατέρας γυρίζει σπίτι από την εργασία του αργά, κουρασμένος και εκνευρισμένος, για να βρει τον πέντε χρονών γιο του να τον περιμένει στην πόρτα.

- «Μπαμπά, μπορώ να σε ρωτήσω κάτι;»
- «Ναι βεβαίως, τι είναι;»
- «Μπαμπά, πόσα παίρνεις στη μια ώρα;»
- «Αυτό δεν είναι δική σου δουλειά», απαντά θυμωμένος ο πατέρας.
- «Θέλω ακριβώς να ξέρω. Παρακαλώ πες μου, πόσα παίρνεις στη μια ώρα;»
- «Εάν πρέπει να ξέρεις, παίρνω 50 ευρώ την ώρα».
- «Ωχ!» αναστέναξε ο μικρός, και πρόσθεσε: «Μπαμπά μπορείς να μου δανείσεις 25 ευρώ;»

Και ο πατέρας εξαγριωμένος: «Εάν ο λόγος που ρώτησες είναι να δανειστείς κάποια χρήματα για να αγοράσεις ένα ανόητο παιχνίδι ή κάποιες άλλες αηδίες, τότε να πας κατευθείαν στο δωμάτιό σου και στο κρεβάτι σου. Δεν εργάζομαι σκληρά καθημερινά για τέτοιες παιδαριώδεις επιπολαιότητες».

Το μικρό παιδί πήγε ήσυχα στο δωμάτιό του και έκλεισε την πόρτα.

Ο μπαμπάς κάθισε σκεπτόμενος την ερώτηση του παιδιού και νευρίαζε όλο και περισσότερο.

Πώς τόλμησε να υποβάλλει τέτοια ερώτηση για να πάρει μόνο κάποια χρήματα;

Ύστερα από μια περίπου ώρα, ο μπαμπάς είχε ηρεμήσει. «Ίσως είναι κάτι, που πρέπει πραγματικά να αγοράσει ο μικρός με τα 25 ευρώ. Και δε ζητάει χρήματα πολύ συχνά».

Πήγε στην πόρτα του δωματίου του παιδιού και την άνοιξε.

- «Κοιμάσαι γιε μου;» ρώτησε.
- «Δεν κοιμάμαι», απάντησε το αγόρι.
- «Σκεφτόμουν, ότι ίσως ήμουν πάρα πολύ σκληρός μαζί σου νωρίτερα. Ήταν μια μεγάλη μέρα και έβγαλα την κούρασή μου σε σένα. Εδώ είναι τα 25 ευρώ που μου ζήτησες».

Το παιδί έτρεξε κατευθείαν επάνω του χαμογελώντας. «Σ' ευχαριστώ μπαμπά!» φώναξε.

Κατόπιν, πάει στο μαξιλάρι του και βγάζει από κάτω κάποια τσαλακωμένα χαρτονομίσματα.

Ο πατέρας, μόλις βλέπει ότι το παιδί έχει ήδη κάποια χρήματα, αρχίζει να νευριάζει.

Το μικρό παιδί αρχίζει να μετράει σιγά τα χρήματά του και κοιτάζει το μπαμπά του.

- «Γιατί θέλεις περισσότερα χρήματα εφόσον έχεις ήδη μερικά;»
- «Επειδή δεν είχα αρκετά, αλλά τώρα έχω». Απαντά εκείνο. Και συνεχίζει: «Μπαμπά, έχω 50 ευρώ τώρα. Μπορώ να αγοράσω μια ώρα του χρόνου σου; Σε παρακαλώ, έλα αύριο νωρίς στο σπίτι. Θα ήθελα πολύ να φάμε μαζί».

Ο πατέρας ένοιωσε συντετριμμένος. Αγκάλιασε το μικρό γιο του και ικέτευσε να το συγχωρέσει.

Μπήκαμε ήδη στον καινούργιο χρόνο. Ας πάρουμε μια σημαντική απόφαση. Να τον αφιερώσουμε στα παιδιά μας. Μας έχουν τόση ανάγκη. Ας κάμουμε τα πρόσωπά τους να χαμογελούν.

Φίλοι μου, Καλή Χρονιά.

